

V Českých Budějovicích 5. 1. 2026

Milí přátelé,

zdravím Vás poprvé v novém roce. Leden s sebou obvykle přináší zvláštní ticho – ticho po vánoční radosti, po světle Betléma, které v nás ještě doznívá. Zároveň se na prahu nového roku ohlížíme za měsíci, které máme za sebou. Každý z nás v nich prožil radosti i starosti, chvíle světla i stíny. Bývá pro nás časem, kdy děkujeme Pánu Bohu za všechno, co jsme v uplynulém roce prožili, za jeho požehnání, ochranu, a odevzdáváme mu i to, co nás bolelo či zůstalo nedořešené.

Do nového roku vstupujeme s nadějí, kterou nám dává Boží láska. Ona je stálá, věrná a provází nás v každém věku. Zvláště Vás, kteří jste už mnohé prožili, chci povzbudit: Vaše životní cesta je svědectvím o tom, že Bůh neopouští své děti ani v těžkých chvílích. *Na koho si vzpomenete, že na jeho životě byla vidět jeho víra v Boha a Boží věrnost?*

Nový rok také otevírá nový prostor, nové naděje a nové možnosti. Možná proto je leden dobrým časem k tomu, abychom si připomněli, z čeho opravdu žijeme. V lednu se často pouštíme do nových předsevzetí. *Vzpomenete si, jaká to ve Vašem životě nejčastěji byla?* Možná podobná těmto – více času s rodinou, více odpočinku, méně spěchu, více modlitby, skončit s nějakým zlovykem, více se věnovat dobročinnosti... A nejspíš jste také stále znova a znova docházeli k tomu, někdy i po pádu či sáhnutí na dno, že ta největší obnova a další cesta přichází ne z Vašich sil, ale z Krista. On sám nás zve: „Zůstaňte ve mně, a já zůstanu ve vás.“ (J 15,4)

Když zůstáváme v Něm, naše úsilí přestává být pouhou snahou – stává se spoluprací. Jeho milost doplňuje naše slabosti, jeho světlo prosvětluje naše tmy. A jaké prostředky k dosažení plnosti s Kristem vlastně máme? Na předním místě to jsou svátosti. Možná si ani neuvědomujeme, jak hluboce nás svátosti proměňují. Kolikrát jsme přišli unavení, rozbití, plní otázek – a odcházeli s pokojem, který jsme si neuměli dát sami. Kolikrát jsme přinesli hřích, který nás tížil, a byli jsme obdarováni lehkostí odpuštění. Kolikrát jsme v eucharistii přijímali sílu, která nás nesla mnohem déle, než jsme čekali.

Právě v lednu, kdy se po Vánocích vše pomalu zabíhá do běžného rytmu, je dobré připomenout si: svátosti nejsou jen „doplněk“ k životu. Ony jsou tím, co náš život drží. Uvědomuji si, že všichni nemůžete přistupovat plně ke svátostem, ale věřím, že vaše touha, opravdovost a láska ke Kristu doplňují to, co kvůli nějakým překážkám Vám schází. Vězte, že jste zahrnuti v mých modlitbách. A také jste zajisté pod ochranným pláštěm Panny Marie, Matky Boží.

Právě 1. ledna, tedy Nový rok skrze slavnost Panny Marie, Matky Boží je vždy příležitostí opět svěřit svůj další život pod ochranu Panny Marie. Prosme ji, aby nás nejen po celý leden chránila, vedla a učila nás důvěře v jejího Syna. Titul Bohorodičky, přiznaný Marii jako Ježíšově matce, nás uvádí do pravdy o Božství Ježíše Krista, tedy že Ježíš je Boží syn – zároveň Bůh i člověk. Potvrzený byl Efezským koncilem roku 431.

1. měsíc v roce je také vždy příležitostí intenzivněji, soustředěněji a třeba i tvořivě se modlit za jednotu křesťanů. Naše církve nás k tomu vybízí od památky Panny Marie, Matky jednoty křesťanů 18. ledna až do památky Obrácení svatého Pavla 25. ledna, kdy prožíváme Týden modliteb za jednotu křesťanů. Je to zvláštní čas, kdy se modlíme za to, aby mezi Kristovými učedníky rostlo porozumění, smíření a jednota. *Bývají ve Vaší farnosti, ve Vašem okolí nějaká ekumenická setkání? Nebo nějaké aktivity v tomto Týdnu modliteb?* Letos je tématem „Jedno tělo a jeden Duch, k jedné naději jste byli povoláni.“ (Ef 4, 4) Texty k tomu vznikly na půdě Arménské apoštolské církve a též ve spolupráci s bratry a sestrami z dalších místních církví, katolické a evangelických.

Vy, milí přátelé, máte v tomto úsilí nezastupitelné místo. Ve svém dosavadním životě jste jistě mnohokrát zakusili, jak těžké je odpouštět, smiřovat se a znovu budovat rozbité vztahy – a přesto jste to dokázali. Právě tyto zkušenosti z vás činí nositele moudrosti a pokoje. I když už třeba nemůžete být všude přítomni, Vaše modlitby mají velkou sílu a mohou se stát hnací silou k vytváření jednoty mezi křesťany.

Přeji Vám, aby Vás v novém roce provázela radost z Boží blízkosti, pokoj v srdci a ochrana Panny Marie v každém dni.

S pozdravem a v myšlenkách i v modlitbě za Vás

Iva Hojková, vedoucí Diecézního centra pro seniory